

XI. zastavení: Ježíš přibit na kříž

(sloka č.11)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Desítky let byla připoutána na lůžko – nemohla chodit, hýbat se, zrak jí nesloužit, jíst nemohla – kolik dalších omezení musela přijmout Marta Robinová z Francie, která velkou část svého života žila jen ze sv. přijímání – jen z Eucharistie... Stala se znamením – nejen pro 20. století, v němž žila, že i kdybychom byli bezmocní a bezvládní i chudí – Ježíš stačí... Ve srovnání s ním je všechno bohatství, úcta i zdraví – ničím... A kolik bohatých a slavných se vystřídal u její postele proto, aby nabrali z jejího nevyčerpatelného pramene síly...

L: **Někdy nás musí Pán připoutat k naší neschopnosti a nemožnosti – cokoliv podniknout – abychom konečně pochopili, kdo je v našich situacích rozhodující....**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

XII. zastavení: Ježíš na kříži umírá

(sloka č.12)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Z dopisu sv. Pavla Le-Bao-Tinha – vietnamského mučedníka 19. století: „Toto vězení je pravým obrazem věčného pekla, ke krutému mučení všeho druhu, k pouťům na nohou, železným řetězům a okovům přistupuje nenávisť, tresty, nařčení, sprostá slova..., zlé skutky, zloměření, soužení a zármutek. ... Sám náš Mistr nese celou tíhu kříže a na má bedra klade pouze její pramalou, nepatrnou část. K mému boji jen nepřihlíží, ale sám za mne bojuje, vítězí a celý zápas dokonává“ .

L: **Kéz i nám vyprosí takovou víru, kterou nezničí žádný životní kříž...**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

XIII. zastavení Ježíš je položen do klína své matky

(sloka č.13)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Moře bolesti – v ně se jakoby převtěluje srdce ženy, které zabili jediné dítě, syna který přišel na svět tak obdivuhodně a který odešel tak neuvěřitelně. Jaký to všechno má smysl? Maria má o co se opřít – čím dál víc chápe – co to je Boží láska a tak se nyní moře bolesti rozplývá v nekonečném oceánu obětující se Boží lásky... .

L: **Jaké hranice má naše víra, naše důvěra v Boha?... Ty stanovujeme my – svým otevřením se pro nás tak tajemnému Bohu, který je Láska.**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

XIV. zastavení: Ježíš položen do hrobu.

(sloka č.14)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Za pomoc uvězněným křesťanům ho jeho vlastní vojáci ho mají popraviti. Po vykonaném díle ale další křesťané zmučené, ale ještě žijící, tělo Šebestiána odnesou a vyléčí a co je obdivuhodné – on po čase znovu stane před svým soudcem, aby vyznal svou víru a je skutečně nakonec opravdu zabit.

L: **Život nám nepatří – je nám darován, propůjčen, svěřen a my ho mám proměnit v něco krásného, nového, čistého – tím, že ho dáme k dispozici Bohu.**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

(K: Dobrořečme Pánu

L: Bohu díky)

KŘÍŽOVÁ CESTA SE SVATÝMI

P. Jan Linhart, spirituál TK Olomouc

převzato z © 2011-2013 Pastorační dům Velehrad, <http://www.pdvehrad.cz>

(upravil 2018 P.CH. <http://chaloupsky.op.cz>)

I. zastavení: Ježíš je odsouzen k smrti

(sloka č.1)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Z koncentráku utekl vězeň – všichni ostatní by mu to mohli přát, kdyby každý desátý za to nebyl poslán na strašnou smrt vyhladověním. Jeden z určených je zlomen. Má manželku, rodinu, pláče, že je už nikdy neuvidí. A tu se děje něco nečekaného, obdivuhodného. Ten, který je ušetřen, se nabízí místo toho nešťastníka. Blázen? Ne, byl to sv. Maxmilian Kolbe.

L: **Jak často si říkáme, že se máme rádi, že máme rádi Boha.**

Ale kam až je ochotna jít ta naše láska?

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

II. zastavení: Ježíš přijímá kříž

(sloka č.2)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: „Jsem tak šťastná, nikdy bych s nikým neměnila...“ S těmito slovy umírala sedmnáctiletá Anička Zelíková z Napajedel, která dobrovolně přijala kříž těžké tuberkulózy a stala se živou smírnou obětí za zlo 2. svět. války. Prožívala obrovské utrpení a přesto nebo právě proto dožrála pro velikou radost. Tu dává Pán těm, kdo pochopili...

L: **Chápeme i my, že bolest obětovaná s láskou přibližuje Kristu? Chápeme to i svým životem? V konkrétních případech?**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

III. zastavení: Ježíš padá poprvé pod křížem

(sloka č.3)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Bylo mu 30, když byl těžce zraněn v bojích u Pamplony a tento pád v jeho zajímavé a slibné kariéře znamená obrát v jeho dosavadním životě. Zanechává vojenského řemesla a stává se vojákem Božím, obráncem církve, obhájcem křesťanské víry. Pro sv. Ignáce Loyoly byl jeho pád znamením nového začátku – vzestupu.

L: **Jak přijímáme své životní nezdary my? S výčitkami vůči sobě, druhým, Bohu anebo se srdcem otevřeným pro to, co nám chce Pán říci, k čemu nás skrze pád chce dovést?...**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši

L: **Smiluj se nad námi**